

deres Kreaturer i Skoven, men Græsningen var bleven forbeholdt Skovbetjentene, i alt Fald i første Linie og i al Almindelighed; og der havde ikke fundet det fornødne Hensyn Sted til, hvad Kulturen kunde taale, kort sagt, Forholdet var efterhaanden gledet ud fra de Bestemmelser, der vare givne til Betyggelse, til at blive, hvad det havde været tidligere, og hvad det ikke burde være, nemlig rentud et Emolument for Skovbetjentene. Det viste sig da saaledes for mig, at der ikke var noget andet Middel til Betyggelse, end at det blev forment Skovbetjentene selv at have Kreaturer paa disse Stæder. Det ærede Medlem finder nogen Uoverensstemmelse imellem, at Græsning kan tillades Udenforstaaende og ikke Skovbetjentene; men det ærede Medlem maa virkelig ikke i den Henseende tage tilbørligt Hensyn til Menneskenes Giendommelighed. Naar han for det Første tror, at Skovridere, som have Distrikter paa 2—3,000 Tønder Land at varetage, skulle kunne gaa omkring og passe paa, at Køerne græsse rigtig der, mener jeg, at det ærede Medlem betydeligt overvurderer, hvad en Skovrider kan udrette. Derimod kan en Skovfoged eller en Skovløber, der har en mindre Skovpart, overse, at laadanne Kreaturer ere under behørig Bevogtning, og han har heller ikke den Tilbøielighed til at overse og undervurdere den Skade, disse Kreaturer gjøre, naar den kommer til at berøre hans eget Arbejde. Mange af disse Skovfogder ere meget brave Mænd, som med stor Interesse have arbejdet for deres Kultur. De faa nu en saadan Kultur lødelagt ved Kreaturerne, og det sker ikke saa sjældent; men er det deres egne Køer, der have gjort det, ere de mildt dømmende i den Henseende, hvorimod de, naar det er Fremmedes Kreaturer, ere strenge og taale det ikke. I de Tilfælde, hvort den vedkommende Bestyrer erkjender, at det kunde være gavnligt for et Sted i Skoven, om der var kommet nogle Kreaturer, som græssede der, kan man derfor være rolig for, at den vedkommende Skovfoged, naar det overdrages til ham at paase, at de Bestemmelser, der sættes for at forhindre, at der sker Skade, nok skal passe paa; men jeg er ikke mere rolig, naar det er hans egne

Køer, og derfor skal jeg ikke negte, at jeg har troet og tror endnu, at jeg har handlet i høj Grad i Statens Interesse ved ganske og aldeles at affkære dette, som ikke er noget lovligt Emolument for de Vedkommende. Havde det været det, havde jeg sandelig ikke dristet mig dertil uden Nigsdagens Samtykke, men det er tværtimod et Emolument, som ligger udenfor det, Loven tilstaar dem, og hvortil de altsaa ingen Ret have, efterat det har vist sig, at det som Middel til at kunne befordre og fremme Kulturen snarere har gjort Skade end Gavn, fordi den Begrænsning, der var sat for den rette Brug, ikke har kunnet overholdes. Det er Grunden, hvorfor jeg har set mig nødsaget til at gaa frem paa en saa streng Maade, som ellers ingenlunde er overensstemmende med min Natur med Hensyn til den Slags Ting, men jeg har anset det for min Pligt i nærværende Tilfælde. Det ærede Medlem vil altsaa kunne indse, at jeg ikke kan føle ham i at anbefale hans Forslag til Thinget, thi dersom jeg kunde antage, at Thinget vilde anbefale noget Saadant, og jeg da handlede derefter, tror jeg, at jeg vilde tilføje vort Skovvæsen en meget betydelig Skade.

Møden: Det er i Anledning af Nr. 14 og 15 i Betænkningen, at jeg har tilladt mig at begjære Ordet. De Andragender, som ligge til Grund for de nævnte Numere i Betænkningen, har jeg i sin Tid indleveret, og de Forhold, der omhandles dert, kjender jeg temmelig nøie, idet begge disse Møller ere beliggende i min Valgfreds i Nærheden af, hvor jeg bor. Andragendet under Nr. 14 er indsendt af Møller Dall i Bargaard Mølle. Denne Mølle er ligesom alle de andre Møller i det forhenværende Hertugdømme Slesvig i sin Tid kjøbt fra Domænerne. Den er for Tiden en saakaldet Arveforpagtningsmølle med Ret til at sælge og pantsætte. Den blev solgt af Staten med tilliggende Møllevang og Møllehøveri ved Kontrakt af 3die Juli 1745, og ikke, som det feilagtig staar anført her i Betænkningen, 1845. Foruden den Røbejsum, der blev erlagt, hviler der et saakaldet Laudium paa denne Mølle, der skal betales